

Charakteristické rysy útočné operace v počátečním období války

Podplukovník Jaroslav Hlásek,
podplukovník František Kopecký

Článek obsahuje některé nové názory
na organizaci a vedení armádní útočné
operace v počátečním období války a
ujasňuje vliv atomových a raketových
zbraní na její průběh.

S rozvojem možností hromadného použití raket pro dopravu jaderných nábojů na cíl se mění kvalita některých prostředků vedení války a vzájemný poměr jednotlivých druhů ozbrojených sil. Tato změna se také nutně odráží v možných způsobech vedení války a ve všech oblastech vojenského umění, tj. strategii, operačním umění i taktice.

Základní příčinou těchto změn jsou možnosti hromadného použití raket s jadernými náboji, které jsou kvalitativně odlišné od možností dosavadních prostředků. Dovolují z jednoho prostoru beze změny palebných postavení řešit samostatně některé úkoly strategického významu na ohromné vzdálenosti — prakticky v kterémkoliv prostoru na světě. Dovolují v různých časových intervalech soustřeďovat mohutné údery na kterékoli místo na válčišti, přenášet tyto údery z jednoho válčiště na druhé a tak dosahovat okamžitých zásadních změn v strategickém poměru sil.

Za těchto okolností se mění úloha a místo pozemních vojsk a letectva, ovšem nikoli zásadně, nýbrž jen v přiměřených proporcích.

Zůstává nadále plně v platnosti, že většinu úkolů je možno plnit jen koordinovaným úsilím všech nebo několika druhů vojsk.

Z této krátké charakteristiky kvalitativních změn v oblasti vojenského umění, úlohy a místa raketového vojska a ostatních pozemních sil vyplývá, že **hromadným použitím raket s jadernými náboji je možno řešit samostatně některé strategické úkoly.** Nelze však použít jen těchto prostředků bez koordinovaného použití a společného úsilí ostatních druhů vojsk a ozbrojených sil.

Hlavním druhem zbraní jsou tedy v současné době **raketové a jaderné prostředky.** K nutným změnám musí dojít proporcionalně i u ostatních druhů vojsk. Proto, aby byl zabezpečen maximální soulad a jednotnost ozbrojených sil jako celku, jsou vojska vybavována novou, dokonalejší technikou a výzbrojí a dochází i k určitým organizačním změnám.

Tato nová etapa ve výzbroji armád vyvolává také podstatné změny ve vojenském umění.

Operace v příštím možné válce, především v jejím počátečním období, se budou v důsledku nových bojových prostředků vyznačovat vysokými tempy, značnou manévrovostí a rychlými změnami situace. Raketové

prostředky svými specifickými vlastnostmi, jako pohotovostí k palbě, manévrovostí palbou, přesností zásahu, účinkem nábojů, dostředím atd. spolu s atomovými a vodíkovými zbraněmi umožňují provádět strategické operace s rozhodnými cíli. Tyto operace jsou charakteristické i pro počáteční období války.

Jejich hlavním cílem bude rozdrtit první strategický sled vojsk nepřítele, ovládnout jeho území do velké hloubky, znemožnit mu další použití zbraní hromadného ničení, mařit mobilizaci, přísun, soustředění a rozvinutí hlavních sil, oslabit jeho vojenskou a ekonomickou sílu, dezorganizovat řízení státu a činnost týlu, získat a udržet si iniciativu.

Zavedení novodobých prostředků do výzbroje armád umožňuje připravit a vést operace v počátečním období války útočnými formami, ve vysokých tempách a do velké hloubky.

Cíle války i operací v počátečním období války se budou uskutečňovat na hlavních směrech. Aby bylo možno rychle rozdrtit hlavní síly nepřítele a zničit jeho objekty důležité pro vedení války, bude třeba tyto úkoly řešit na směrech vhodných pro použití všech druhů bojové techniky.

Tak jak se mění výzbroj vojsk zaváděním nové techniky a nových zbraní, jako jsou rakety a jaderné prostředky, je třeba změnit i názor jak na vedení války, tak na charakter jejího počátečního období. I když počítáme s tím, že možnému válečnému konfliktu bude předcházet určité období napětí v mezinárodních vztazích a že tudíž k absolutnímu překvapení nedojde, jakož i s tím, že socialistický tábor agresí nevyvolá, je přesto možné, ale i nutné, aby činnost vojsk v počátečním období války byla řešena útočnými formami.

Od okamžiku zahájení války budou vojska armády vystavena úderům zbraní hromadného ničení a letectva nepřítele. V důsledku toho je možno očekávat značné ztráty živé síly a bojové techniky, zejména u prvního sledu armády a rovněž velké rozrušení důležitých objektů v týlu, jakož i míst velení. Přesto první útočnou operaci po mohutném odvetném úderu musí vševojsková armáda zahájit těmi silami a prostředky, které budou bojeschopné po úderu nepřítele, aniž by čekala na doplnění.

Lze dále předpokládat, že v útočné operaci armády v počátečním období války nebude souvislá linie fronty, bojová činnost se bude rozvíjet na směrech s velkými mezerami mezi svazky a současně budou vysazovány vzdušné výsadky do důležitých prostorů v taktické i operační hloubce. Proto také bude docházet v pozemní i vzdušné situaci k častým nejasnostem a překvapením.

Proti dosavadním názorům je třeba v současné době počítat s ještě větším rozptylováním vojsk armády, aby si zachovala co největší bojeschopnost ihned po prvním úderu jaderných zbraní nepřítele.

Pokud jde o první útočnou operaci armády, musí být tato zaměřena v první řadě

k získání a udržení iniciativy. Ať již vznikne operace jakkoli, má prvořadý význam získat a udržet iniciativu. Je přirozené, že štáb armády i štáby svazků se v takovém případě nemohou zabývat zpracováváním rozsáhlých a složitých štábních dokumentů. Zde je rozhodující čas a proto je nutno rozhodovat se a ukládat úkoly a nečekat na úplné zprávy o situaci, složení a stavu nepřítele, o jeho záměrech apod.

Se zahájením bojové činnosti je třeba ihned svazkům, pokud to situace vyžaduje, upřesňovat úkoly již během jejich přesunu a tím vyloučit případné časové ztráty.

Raketové zbraně ve výzbroji armády skýtají reálné možnosti k zvýšení rozmachu útočné operace. Jejich mohutný účinek umožňuje bojujícím vojskům postupovat rychlým tempem a splnit rozhodně cíle operace v daleko kratší lhůtě než se dosud plánovalo.

V případě, že se vojska ve svém pásmu nestřetnou s vážnými odpory, může být tempo operace v počátečním období války ještě vyšší. Podle názoru velení NATO má být zbraní hromadného ničení použito nejintenzivněji v prvních třech až sedmi dnech vedení války. Pro nás to znamená co nejdříve tyto prostředky nepřítele vyřadit a za druhé rychlým postupem se vyhnout dalším úderům těchto zbraní.

Vzhledem k tomu, že v průběhu operací často nebude taktického styku mezi útočnými uskupeními vojsk a útok se bude rozvíjet na jednotlivých směrech, bude splnění stanoveného úkolu záležet hlavně na rozhodnosti, iniciativě a organizačních schopnostech velitelů a štábů, zejména pak na správném využívání nejmodernějších palebných prostředků, kterými v současné době jsou rakety.

Určovat konkrétní úkoly nebo upřesňovat úkoly stanovené v plánu operace je možno až po důkladném rozboru charakteru bojové činnosti nepřítele, jeho uskupení, vlastních možností armády, terénních podmínek a činnosti sousedních armád.

Nejdříve bude armáda ničit jednotky kryty a vojska armád prvního sledu nepřítele s úkolem rychle proniknout do operační hloubky, zničit blízké operační zálohy nepřítele a ovládnout prostor, který zabezpečuje další rozvíjení úspěchu do hloubky.

V dalším pak bude ničit operační zálohy nepřítele, bránit v přísunu jeho hlubokých operačních záloh a vytvářet podmínky k úspěšnému provedení následujících operací.

Pokud jde o bojový úkol divize, obsahuje

tento zpravidla bojovou činností na 24 hodin boje. V době, kdy velitel armády ukládá velitelům divizí úkoly, informuje je o orientačně o jejich dalších úkolech a o tom, jak předvidá průběh boje. Tím velitelé svazků získávají větší možnost, aby pružně, iniciativně a cílevědomě řídili bojovou činnost svých útvarů k splnění zámyslu velitele armády.

V první útočné operaci divize využívá výsledků úderů jadernými zbraněmi a ničí vojska krytu a divizí prvního sledu nepřitele jako bližší úkol. K rozvíjení úspěchu do operační hloubky se zpravidla divizí stanoví jako následující úkol ničit sborové zálohy nepřitele a jako další úkol ničit v součinnosti se sousedy přicházející armádní zálohy nepřitele a ovládnout prostor zabezpečující splnění dalšího úkolu armády.

Zvýšený účinek soudobých bojových prostředků vyvolává větší možnosti a rozsah ztrát; zvětšuje se rovněž prostor, na kterém může nepřítel tyto ztráty působit. Narůstá tudíž závažnost ztrát jak osob, tak materiálu.

V současné době je značně obtížné provést skryté soustředění značných sil. Protože však soustředěná vojska jsou také jedním z hlavních cílů atomových úderů, není možné provádět před zahájením operace soustřeďování sil v prostorech o dosavadní rozloze. Abychom uchránili vojska, techniku a materiál, je nutno je stále více rozptýlovat v terénu a zvětšovat tudíž rozlohu prostorů rozmístění vojsk. Bude proto nutné zvětšovat vzdálenosti mezi útvary a jednotkami a to zejména směrem do hloubky vlastní sestavy. To je jeden ze způsobů, jak uchránit vojska před ničivými účinky jaderných zbraní nepřitele a zabezpečit jejich schopnost k vedení operace v prvních dnech počátečního období války. Přitom je nutno dbát, aby se neztěžovaly délky proudů svazků. Naopak pro zasazování jednotek je vhodné zkracovat délky proudů a sestavovat je tak, aby byly schopny samostatné činnosti a využívat většího počtu komunikací.

Další rozptýlení sestavy vojsk před zahájením první útočné operace je možno dosáhnout i tím, že vyvedené jednotky budou zaujaté prostory nepravidelně měnit, nebudou se přesunovat do plánovaných prostorů soustředění, ale budou přímo z nich přecházet do útočné činnosti.

Z toho hlediska bude účelné volit tyto prostory na směru předpokládaného zasažení jednotek.

Při volbě směru hlavního úderu hrají rozhodující úlohu jaderné a raketové zbraně. Budou-li použity hromadné a cílevědomě a bez jakékoli šablony, jsou s to zabezpečit zničení hlavního uskupení nepřitele a současně tím přispět podstatnou měrou k splnění úkolu armády.

Vlivem těchto zbraní bude v operační činnosti armády hrát manévry palbou stále důležitější roli. Tyto prostředky umožňují ničit nepřitele zejména atomovými náboji, aniž by bylo třeba k tomuto účelu provádět manévry vojsky a jejich bojovou technikou.

Význam manévru palbou v operačně taktickém měřítku se bude zdokonalováním raketové techniky dále zvyšovat a bude rozhodnou měrou ovlivňovat řízení bojové činnosti vojsk. To také dovoluje vševojskové armádě vést útočnou operaci na více směrech, zejména právě v počátečním období války.

Armáda, posílená raketovými útvary, bude moci po celou dobu plnění úkolů operace a v celé šířce svého pásma zabezpečovat podporu vojsk, ničit nepřátelské jaderné a raketové prostředky, úderná uskupení, zálohy, dělostřelectvo; přitom nebude nutno raketové prostředky často přesunovat za vojsky.

I když v první operaci počátečního období války povede armáda útok na více směrech, bude vždy jeden z nich hlavní. Na tomto směru je nutno soustředit hlavní úsilí armády a manévrem palbou raketových prostředků toto úsilí v případě potřeby přenášet z jednoho směru na druhý a tím také podstatně zkrátit čas potřebný k manévru prostředky.

Cíle operace je možno dosáhnout jen tehdy, je-li činnost sil a prostředků armády sladěna s údery jaderných zbraní. Budou-li nepřátelským úderem způsobeny vojskům armády značné ztráty, je pak nutno soustředit omezené síly armády i její prostředky na jeden směr.

Směr hlavního úderu armády bude třeba vést na nejslabší a nejcitlivější místo nepřátelské sestavy, které v ní vznikne po provedených atomových úderech, abychom bez podstatného snížení tempa útoku zničili hlavní síly nepřitele, omezili jeho schopnost manévru zálohami a zároveň zabezpečili úspěšné splnění úkolu armády.

Rychle se měnící situace, vysoké tempo operací v počátečním období války a po-

užívání raketové techniky ovlivní i způsob organizování operačního zabezpečení vojsk.

Skutečnost, že do výzbroje armád jsou zaváděny nebo zavedeny rakety, jako nejrychlejší prostředek dopravy jaderných zbraní na cíl, vyžaduje rychle získávat zprávy zejména o těchto prostředcích, tj. rychle provádět a operativně řídit průzkum. V první operaci musí být vojska navíc ještě připravena k tomu, aby zmařila a odrazila pokusy nepřítele provést atomové údery a vniknout na naše území. Úspěšné splnění těchto úkolů bude závislé v první řadě na výsledcích průzkumu prováděném silami a prostředky armády a frontu, které však mohou zahájit činnost teprve tehdy, až obdrží povolení k přeletu a přechodu státní hranice. Na druhé straně však není možné čekat na úplné zprávy, podrobnosti a přesné určení polohy cílů. Musí být využíváno i dílčích zpráv již během příprav nepřítele k provedení určitých akcí proto, aby mohl být našimi odvetnými opatřeními předstížen.

Hlavním úkolem průzkumu bude v co nejkratší době zjistit co největší počet prostředků atomového napadení a jejich pomocná zařízení (sklady atomové munice, montážní díly atomové munice), přípravu nepřítele k použití zbraní hromadného ničení a uskupení jeho vojsk. Na splnění těchto úkolů se musí podílet síly a prostředky průzkumu štábů všech stupňů a všech druhů vojsk.

Dosavadní způsoby provádění průzkumu je třeba přehodnotit a vypracovat metody, které by zajišťovaly získání nejdůležitějších údajů v co nejkratší době a z takové hloubky, aby byly zabezpečeny dané úkoly.

Zejména bude třeba zvážit dosavadní způsoby provádění průzkumu průzkumnými odřady a průzkumnými skupinami, zda odpovídají rychlému spádu bojové činnosti a zda mohou tuto bojovou činnost po stránce průzkumové plně zabezpečit.

Nemalou úlohu v soudobé operaci bude mít včasné zjištění prostředků vzdušného napadení. To předpokládá, aby byl dokonale organizován průzkum vzdušného prostoru a provedena včas opatření k účinné protivzdušné obraně vojsk, bez které nemůže být úspěšně provedena žádná operace. A tyto úkoly protivzdušné obrany vojsk lze úspěšně splnit jen komplexním použitím vojsk protivzdušné obrany armády v těsné součinnosti se sousedními armádami.

Nejdůležitějším druhem operačního zabezpečení vojsk je ochrana proti zbráním hromadného ničení, kterou je třeba organizovat za tím účelem, aby se snížily nebo zamezily ztráty jak vojsk, tak i techniky a uchovala úderná síla armády pro úspěšné rozvíjení operace. Je třeba si uvědomit, že bez dokonale organizované ochrany vojsk proti zbráním hromadného ničení není úspěch soudobé operace a boje naprosto myslitelný. Pohyblivý a manévrový ráz bojové činnosti a udržení vysokého tempa operace vyžaduje, aby všechna opatření k ochraně vojsk bylo prováděna ve velmi krátkých lhůtách. Je třeba mít při tom na mysli i to, že rychlé tempo operace a dotyk s nepřítelem je jednou z možností, jak uchránit vojska před údery zbraní hromadného ničení.

Opatření k ochraně proti prostředkům hromadného ničení je nutno provádět spojeným úsilím všech druhů vojsk; důležité úkoly budou přitom plnit jednotky ženijního a chemického vojska, jejich bojová technika, zdravotnické útvary a jednotky. Vševojskové jednotky a svazky je třeba těmito jednotkami zesilovat podle konkrétní situace.

Jakmile jsou vojska v počátečním období války uvedena do bojové pohotovosti, je třeba současně zahájit radiové rušení nepřítele, přirozeně podle centrálního plánu. Tímto rušením se totiž má nepříteli ztížit, aby svými radiotechnickými prostředky určil směry a rozsah přesunů našich vojsk. Na trvalém umlčování těchto nepřátelských radiotechnických prostředků se podílejí zejména raketové útvary, dělostřelectvo a letectvo.

Současně s těmito opatřeními se budou organizovat opatření k operačnímu maskování s důrazem na klamání nepřítele o cílech přesunů a operačním uskupení vojsk. Na tomto operačním maskování se musí podílet rovněž všechny druhy vojsk, letectvo a spojovací prostředky podle centrálního plánu.

Vedení útočné operace

Lze předpokládat, že příští válka a tudíž i bojová činnost začnou mohutným nenačalým úderem, ve kterém bude hromadně použito jaderných zbraní. Avšak vlastnosti a síla soudobých zbraní umožňují vnutit nepříteli naši vůli, paralyzovat jeho opatření a přejít do útočné činnosti. Odvetný úder musí však být dokonale připraven a

organizován a musí zasáhnout vedle rozhodných strategických cílů celou operační hloubku uskupení nepřítele, ve které jsou rozmístěny hlavní síly protivníka a jeho prostředky, zejména raketové a atomové zbraně, letectvo, velitelská stanoviště a jiné.

Odvětný úder je třeba uskutečnit nejen raketovými prostředky a letectvem, nýbrž spojeným úsilím všech druhů vojsk. Jeho úspěch bude záviset hlavně na tom, do jaké míry budeme připraveni co nejrychleji jej provést. Tato okolnost vyžaduje pečlivou přípravu již v míru, vysokou bojovou pohotovost vojsk, zvláště prostředků protivzdušné obrany, raketových zbraní a letectva. To znamená, že všechny síly a prostředky musí být připraveny zahájit bojovou činnost na jediný signál. Moment přechvácení zde hraje rozhodující roli pro úspěšné zahájení bojové činnosti v počátečním období války, zejména pro první operaci.

Účinků úderů jaderných zbraní musí v první řadě využít silné předsunuté odřady; tyto musí rozhodnou činností srazit vojska krytu nepřítele, zaujmout výhodná postavení a udržet je do příchodu prvního sledu úderného uskupení armády. Boj předsunutých odřadů má být veden v součinnosti s taktickými vzdušnými výsadbami; tyto společným úsilím brání přisunu vojsk nepřítele, zmocňují se výhodných prostorů nebo čar, které zabezpečují rozvíjení útoku a splnění cíle operace. Výsledků boje dosažených předsunutými odřady využijí první sledy armády, které bez většího rozvinování hlavních sil co nejrychleji a co nehlouběji pronikají do týlu nepřítele. Narazí-li během boje na silné odpory, nezavazují se s nimi do boje, stáhnou se do bezpečnosti vzdálenosti a teprve po úderu AZ na tyto odpory pokračují v rychlém pronikání do hloubky nepřátelské sestavy.

Při rozvíjení útoku v operační hloubce budou hrát hlavní roli **tankové svazky**, které budou rychle pronikat do týlu nepřítele a provádět údery do jeho boků; včasným cvládnutím cest odchodu v součinnosti se vzdušnými výsadbami budou nepříteli bránit v odchodu a zaujetí připravených pásem obrany.

Případné protiúderů nepřítele v průběhu operace bude vševojsková armáda odražet v první řadě údery jaderných zbraní a jen částí sil, přičemž hlavní síly armády budou pokračovat v nepřetržitěm rozvíjení úspěchu bez ohledu na den či noc.

Provádění úderů jadernými náboji na nepřítele s cílem zabezpečit vysoké tempo operace je spojeno s určitými okolnostmi, které mají vliv na jejich včasné uskutečnění. Je nutné totiž počítat s tím, že každý atomový náboj přepravovaný k prostředku jeho dopravy na cíl vyžaduje před vypálením kratší nebo delší dobu (podle vzdálenosti, ze které byl dopravován) k překontrolování. Proto je velmi důležité použití jaderných nábojů předem přesně zplánovat v souhlase s manévrem a rozvinutím montážních dílen atomové munice, na jejichž rozvinutí je také třeba určité doby. Z toho vyplývá, že atomové údery je nutno provádět jen na takové cíle, jejichž znění podstatnou měrou přispěje ke splnění cíle operace v nejkratší době.

V operaci s vysokými tempy vzrůstá úloha záloh různého druhu. Zasazené zálohy během operace je nutno neustále obnovovat, především na směru hlavního úderu, a to jak na úkor přisunovaných svazků, tak i dovedným manévrem sil z pomocných směrů. Pro přisun záloh bude výhodné používat i vrtulníků.

Již při plnění cíle první operace je nutno vytvářet takové podmínky, aby další útočná operace mohla být zahájena bez přerušení. K tomu je třeba organizovat přisun záloh, mít připraveny údery raketových jednotek a letectva na ta uskupení nepřítele, která ohrožují splnění cíle operace a mít včas připraveny jaderné náboje a naplánovány atomové údery k zabezpečení bojové činnosti do bližšího úkolu armády v následující operaci.

Vzdušné výsadky jsou vzhledem ke své velké operační pohyblivosti schopny v libovolné hloubce nepřátelské obrany využívat výsledků atomových úderů, ničit nepřátelská vojska nebo zpomalovat jejich postup a zmocňovat se důležitých prostorů a objektů v týlu nepřítele; mají proto velký význam při zabezpečování rychlého tempa soudobé útočné operace.

Vzdušné výsadky plní bojové úkoly v těsné součinnosti s útočícími vojsky, hlavně tankovými útvary a svazky a plně využívají účinků atomových zbraní a raket. Jako vzdušný výsadek budou také působit motostřelecké jednotky, vysazované z vrtulníků, které budou plnit úkoly převážně taktického významu.

Se zahájením útočné operace mají vzdušné výsadky zabezpečovat úspěch úto-

čicích vojsk, která budou ve střetných bojích a sraženích ničit krycí jednotky a první sledy nepřítele. Jejich úkolem bude v co nejkratší době obsadit a udržet důležité prostory na směru postupu útočících jednotek, pomáhat v odstraňování překážek vzniklých po úderech jadernými zbraněmi a zabránit příchodu a zasazení nepřátelských sil do sražení. Jelikož jde o úkoly, které bude třeba splnit ve velmi krátkém časovém rozmezí, musí být tato činnost předem štáby armád v několika variantách připravena a podle konkrétní situace pak upravena.

Celková příprava k vysazení vzdušných výsadků musí být provedena předem, aby bezprostředně po vydání rozkazu k vysazení mohl být výsadek přepraven a použit bez ztráty času. Jedině tak může vzdušný výsadek řešit vzniklou situaci a přispěje k zabezpečení vysokého tempa postupu.

Vzdušných padákových výsadků bude použito zpravidla ve větší hloubce s úkoly: zpomalit postup a bránit operačním zálohám v přesunu k provedení protiúderů nebo k zaujetí obranných čar, ovládnout a udržet přepravy a předmostí na vodních tocích, zmocnit se a udržet důležité čáry a objekty nepřítele na směru hlavního úderu a zajišťovat odkryté boky útočících vojsk armády.

Tyto výsadky mohou plnit i úkoly spojené s ničením zbraní hromadného ničení, rušit velení a práci týlu nepřítele.

K úkolům v operační hloubce budou zejména vysazovány jednotky výsadkového vojska, a to zpravidla silnější než prapor.

Úspěšné splánování a řízení operací záleží v první řadě na schopnostech velitelů a štábů, na pružnosti jejich práce, na umění správně předvídat činnost nepřítele a předcházet jí vlastními opatřeními. Otázka správného předvídání vlastní a nepřátelské činnosti je základní otázkou stojící na prvním místě v práci štábů všech stupňů. Úsilí činnosti štábů musí být samozřejmě i na zabezpečení této předvídání činnosti.

Tyto okolnosti a vysoká tempa operací vyžadují, aby štáb armády pracoval takovým způsobem, který odpovídá těmto požadavkům, aby rychle shromažďoval a vyhodnocoval zprávy a umožnil tak veliteli armády rozhodnout se v krátkém čase a zabezpečit rychlé pronikání rozkazů a nařízení k vojskům.

Za hlavní dokument ve štábu je třeba

v současné době považovat pracovní mapu. Její úplnosti a časovosti je třeba věnovat nejvyšší pozornost. Ta musí poskytovat veliteli ucelený přehled a odpovídat situaci. Jinak se stává dokumentem, na kterém je jen zaregistrován průběh událostí, mnohdy ještě se značným časovým zpožděním.

Ostatní dokumentaci štábu je třeba chápat jako písemné potvrzení ústních rozkazů a nařízení velitelů a náčelníků druhů vojsk a služeb.

Pod pojmem štábní kultura není možno v současné době vidět dokonale graficky zpracované různé dokumenty, vydané dosti často pozdě.

V současné době je třeba hlavní prvek kultury práce štábu vidět v tom, že rozhodnutí a rozkazy velitele včas proniknou do vojsk, aby bylo zabezpečeno, že budou správně pochopeny a v tom, že každý vydaný rozkaz a nařízení odpovídá situaci.

Přes veškerou techniku, která je nebo bude v budoucnu zavedena ve štábech, zůstane velení a rozhodování v rukou velitele a štábu. Proto, má-li jejich práce odpovídat požadavkům soudobého boje, je třeba hledat její nové metody a formy. V každém případě bude třeba oprostit se od vyslýchání dlouhých informačních zpráv a vydávání rozkazů a nařízení až po zpracování dokumentace.

Pokud jde o spojení, je možno neselhávající spojení zabezpečit jediné správně sladěnou činností všech druhů pojítek jak elektrických, tak neelektrických. V soudobé operaci nelze chápat neselhávající spojení jako nepřetržitě spojení jednoho druhu pojítka, nýbrž jako výsledek nepřetržitého spojení všemi druhy pojítek. Proto důležitým úkolem štábu armády při zabezpečování míst velení a nepřetržité práce spojovacích prostředků je zorganizovat a provést komplexní využití všech spojovacích prostředků na každém místě velení.

Hlavním prostředkem při přípravě armádní operace jsou pohyblivá a linková pojítka. Radiové spojení před zahájením bojové činnosti není dovoleno v žádném případě použít.

Během útočné operace jsou hlavními pojítky rádiová a směrová pojítka, vrtulníky a spojovací letouny. Z hlediska soudobých bojových podmínek jeví se nejúčelnější velet krátkými kódovými a šifrovanými rozkazy a signály a osobní hovory umožňovat jen přísně omezenému počtu funkcionářů štábů, kteří ovlivňují rozhodující způsobem průběh bojové činnosti.

Spolu s nepřetržitým rozvojem bojových prostředků a techniky se stále zdokonalují metody, organizace a způsoby vedení armádní útočné operace. Proto je třeba neustálým studiem rozvoje forem a způsobů ozbrojeného boje, možností nových bojových prostředků a způsobů jejich použití dosáhnout toho, abychom zvládli umění velet vojskům za složitých podmínek soudobé operace.

Vedení bojové činnosti bude probíhat zpravidla ve složité situaci a bude mít vysoce dynamický a manévrový ráz. To vše vyžaduje, aby velitelé, štáby i vojska vypnuli všechny své fyzické a duševní síly k dosažení konečného vítězství.

Rychlost a rozhodnost bojové činnosti vojsk při maximálním využití výsledků úderů jaderných zbraní napomáhá dosáhnout překvapení a získat iniciativu, zabraňuje nepříteli provést potřebná opatření včas a zabezpečuje splnění bojových úkolů s nejmenšími ztrátami sil a prostředků.

Rozhodnost, rychlost, tvůrčí iniciativa a energie při vedení bojové činnosti, jakož i neustálé předvídaní průběhu událostí jsou nejdůležitějšími podmínkami k dosažení úspěchu v soudobé operaci.

Статья знакомит с некоторыми новыми взглядами по организации и ведению армейской наступательной операции в начальный период войны; объясняется в ней влияние атомного и ракетного оружия на ход операции.
